בס"ד

יום **ג'**, **א' בתמוז** תש"ס (**4** ביולי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **א' בתמוז**, הוא היום השני דראש חודש תמוז, שהוא החודש ה-10 למניין בריאת העולם והחודש ה-4 למניין יציאת מצרים.
"זה היום עשה ה', נגילה ונשמחה בו" [תהלים **קיח'** 24]
תמו"ז הוא נוטריקון לראשי תיבות של: **ז**מני **ת**שובה **מ**משמשים **ו**באים, שתקופת תמוז (חודשי תמוז, אב ואלול) היא הזמן שקרב ובא יותר לימים הנוראים (מהיום, עוד **98** יום עד ליום הכיפורים!) לכן, גם: **ז**ריזים **מ**קדימים **ו**עושים **ת**שובה. [ספר התודעה]

הטעם ש**נשים נוהגות שלא לעשות מלאכה בראש חודש**, לפי שלא נתנו תכשיטיהן לעשיית העגל במדבר. מה טוב לקחת זאת לתשומת לב כפולה ומכופלת ב**ר"ח תמוז**, החודש שבו נעשה העגל. [לוח דבר בעתו]

לפי מסורת ישראל, ראש חודש תמוז הוא יום פטירתו (וגם יום הולדתו) של **יוסף הצדיק**, בנה הבכור של רחל אמנו ופרנסם של בני ישראל במצרים.

בשנת תרמ"ג(1883-5643) נוסד היום היישוב העירוני (מושבה בתחילתו) **נס ציונה**. היישוב הוקם ע"י הרב ראובן להרר מ"חובבי-ציון" שרכש פרדס בוואדי חנין (=נחל השושנים"), וקרא לו **נחלת ראובן**. אח"כ נרכשו שטחי אדמה נוספים – בחלקם בידי "החולם והלוחם", מיכאל הלפרין, שגם העניק ליישוב את שמו מפסוק בספר **ירמיה**:
"שאו נס ציונה, העיזו אל תעמודו..."[**ד'** 6] [תאריכון / כל מקום ואתר]

ולכל חובבי החזנות: נולד היום, לפני 101 שנה – בשנת תרנ"ט(1899-5659) – אחד החזנים הדגולים בדורות האחרונים, **משה קוסביצקי**. הוא שימש בבית-הכנסת הגדול בווילנא ובווארשה. עם פרוץ מלחה"ע ה-II הוא נמלט לרוסיה וב-1947 היגר לארה"ב. קוסביצקי היה בעל קול טנור לירי אדיר. [תאריכון / יודאיקה לקסיקון]

****

<u>הרקע לחטיפת המטוס לאנטבה:</u>
בדיוק באמצע שנת 1976, בסוף ימי יוני ותחילת יולי (שהם היו ימים אלה של סוף חודש סיון-תחילת חודש תמוז), תפסה ישראל פעם נוספת את מרכז הבמה הבין-לאומית. כאמור, ב-כט' בסיון, חטפו מחבלים ערביים מטוס של חברת "אייר-פראנס", שהיה בטיסה מת"א לפריז כאשר נחת לתחנת-ביניים באתונה. הם הנחיתוהו את המטוס בסוף באנטבה שבאוגנדה. שם נהנו החוטפים מסיועו ואהדתו של שליט אוגנדה, אידי אמין, והם תבעו את שחרורם של 53 מחבריהם, מהם 40 הכלואים בישראל. הם איימו כי אם לא ייענו תביעותיהם, יפגעו בבני-הערובה.
ממשלת ישראל התלבטה כיצד לפעול. בתחילה נראה היה כי בגלל המרחק מישראל – כ 4000-ק"מ – אין סיכוי להפעיל את צה"ל, וייתכן שלא תהיה ברירה אלא לשאת ולתת עם החוטפים. בצה"ל החלו בכל-זאת הכנות חשאיות לפעולה צבאית. היום, בר"ח תמוז, חלה החמרה במצב, **משהפרידו החוטפים בין החטופים הישראלים והאחרים**. בימים הבאים, התגבשה תכנית צבאית ישראלית לחילוץ החטופים בפעולה נועזת. עם זאת, הממשלה המשיכה להתלבט בשל הסיכון הגדול בשיגור כוח צבאי מוטס למרחק כה רב. {בלי נדר, ההמשך יבוא}

יום נעים!

בס"ד

יום **ג'**, **א'** ב**תמוז** תש"ס (**4** ביולי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

[ספר המאה]

(להזכירנו, כל הפרשה הזו אירעה ימים ספורים אחרי חנוכת "הגדר הטובה" בגבולנו עם לבנון.
נראה שרק לישראל יכולה להיות מסכת יחסים עם שכנותיה כה מורכבת...)

יום נעים!